

Sjaak Vrugt

De dag
dat ik dacht
dat ik doodging

Bleek ik toch nog,
bleef ik toch nog,
in poosje
soort te leve

Bleef ik voort
voort even

Bleek ik nu toch
te hebben
over
gegeven

aan de
Zwaaige dans
Rond onze
eeuwig-brouwe
rouw keans.
& trouw de ik
voor eewig
toch nog

met jou
mijn zwaaige dans
trouw trouw

VERVANGINGSWAARDE € 2,75-

‘Echte werken maak je niet zelf. Zo ervaar ik dat. Ik denk er ook niet bij na, het vloeit gewoon uit je vingers. Via Fontanella, als vanzelf. Anders ga je er over nadenken. Dat verprutst de boel, altijd.’

De gedichten van Sjaak Vrugt belanden direct vanuit hem op papier, bierviltje, krant of verhuisdoos - wat maar voorhanden is. Hij herschrijft niets. De afgelopen jaren droeg hij regelmatig voor op dichterspodia, altijd uit handgeschreven werk.

De verzameling door hem uitgetypte gedichten in deze bundel is een zeldzaam verschijnsel. De selectie ervan berust vooral op toeval, zoals wel meer in het leven.

9 789493 377202 >

De dag
dat ik dacht
dat ik doodging

Voor al mijn lieve kameraden, geliefden, broers,
zussen, moeders, vaders, dochters... Ik hou van jullie..!
Wees lief voor elkaar, hou elkaar vast; we hebben
elkaar nodig.

“Zonder vrienden kan ik niet...” (Lennaert Nijgh)

Nou dan! Jij toch ook niet ;-)
Warme knuffel voor jullie allemaal...

X

Sjaak Vrugt

De dag
dat ik dacht
dat ik doodging

2024 © Sjaak Vrugt

ISBN 9789 4933 772 02

Een uitgave van de Boekencoöperatie

Redactie Sasha Tieman

Vormgeving Paul Pollmann

Alles uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook.

Inhoud

1. Je was koffie aan het zetten
2. Het is je tijd niet
3. Had me altijd afgevraagd
4. Anderhalve meter
5. Nakende Waarheid
6. Met gezonde tegenzin
7. Hou haar heel
8. Niemand die weet
9. Het is geen verdienste
10. Vaderliefde is een gek gegeven
11. Verbonden Veenbrand
12. Vale kleuren
13. Ja, ik zag haar weer
14. De rafelrand
15. Moed
16. Twenteling
17. Rot op
18. Ademland
19. Ok, ik heb makkelijk praten
20. Weet je wat het is met die dichters
21. Peter
22. Hemeltergend
23. Lig ik nu
24. Narigheid komt in golven
25. Mis je
26. En ze kunnen me de bout hachelen
27. Laat 1000 bloemen bloeien
28. ... en ineens ging het me niet eens meer
29. Mag ik van je houden ?
30. 'n Glimp van je schim
31. Harold
32. De dag
33. Liefde is...

1.

Je was koffie aan het zetten
en gelijk de was aan het doen,
met slechts een (linker)huishoudhandschoen
Hoe houd ik je nog, met goed fatsoen, thuis?
Nu je suiker deed
niet langer in je koffie
maar in de wasverzachter...
- terwijl ik oogluikend je sloffies klaar zette -

Hoe moet ik flinker zijn?
Je werd zelfs venijnig, maar...
het werd pas nog verdachter
toen je steeds, zachtjes,
mijn naam was vergeten
ik steeds meer klachten van je kreeg, je
niet meer
met mes en vork kon eten
Hooguit met 'n lepel
Telkens sleetser neeg
je gerichte blik
die niet paste bij je gedachten
En je niet meer wist...

En ik het niet meer wist
Je me in mijn trouw vergist
je me, mij, 'moeder' noemt,
de hindering waarin ik mij
verzoend heb...

laat staan: de herinnering
aan toen wij lachten
Maar waarin ik jou moet laten gaan...

is op zo'n dag
het hardste gelag
als ik zuchtend afwacht
hoe ik mijn liefste aanvoel,
moet laten staan

met z'n pulserende lach
als hij bij het afrekenen, niet zijn pin pas
maar ik pas de zin
van zijn bestaan voel
dat tijd
alles altijd vergeeld
altijd alles wegspoelt
alles altijd vervaagt
op termijn de tijd niets vraagt
maar verdoofd
Jouw hoofd
niet meer heelt.

2.

Het is je tijd niet
het is jouw strijd niet
je begrijpt de tijd niet
je verliest je grip
het glipt je door
je brein; je
kunt er niet meer
zo goed bij;
het is je tijd niet.

3.

Had me altijd afgevraagd
of ik in het verzet zou zitten,
indien het weer zover zou zijn;
nu zit ik er mijmerend middenin...

Maar
had nooit gedacht
dat het er zo uit zou zien.

Zo uit zou pakken.

Na het louche-
Loesje-
posters
plakken,
waarmee ik ooit
begon.

4.

Anderhalve meter
behoorde het te zijn
de afstand tussen jou en mij
in de lengte, in de breedte.
Alleen ik weet
dat jij de lente bent
en ik de beterweter
die als de sterkste werkt
om jou aan mijn borst te drukken
in mijn armen te omvatten om
wat dan ook
ongeacht jouw nukken
jou aan mijn borst
te drukken...

5.

Nakende Waarheid

De onbestaanbaren van vandaag
zijn de onverstaanbaren van morgen.

Zij, die zonder zorgen
zijn wie zij moesten zijn
zonder dat dat nodig was.

Waarover noch gras groeide
noch macht stoeide
of wachters
waakten.

Zij die dichter
bij het duister
dag en nacht
prachtig geluk
brachten.

De dag plukten.

Wetend, dat we allen, zwetend,
onze laatste dag
afwachten, maar
daar iets van maakten.

Noem het: De Naakte Waarheid.

6.

Met gezonde tegenzin
zou ik graag zien
hoe jij misschien
gelukkig zou zijn.
Minder nukkig
minder depressief
en zonder drukkend
perspectief, lief...
Gewoon, zoals je bent.
Zoals je zijn zou kunnen
zoals ik 't je zou gunnen,
te genieten.
Zonder verdriet
'n wonderliefde
te ervaren
als ware het
het eind
aan je liefdesverdriet
opdat je
het geluk weerziet.

7.

Hou haar heel
in haar geheel
ik hou van haar
mag dat 'n reden zijn
of klinkt dat naar ?
In wezen
zijn wij
wie wij
blijven.
Vragen rezen
maar vrezen wij
werkelijk ?
Of is het schijn ?
Drinkt de duivel
wijn
of andere drank
die je dankbaar kunt bedenken ?
ik zou het schenken
haar te doen behouden
behoeden
voor alle pijn
die we vermoedden
en hadden willen vermoorden
als we het in woorden
bevatten konden
nu we aan je graf stonden.

8.

Niemand die weet
wie ik ben
wie ik geweest was
wie hier de geest was
achter mijn brein
wie hier ongelukkig kon zijn
als iemand wist
wie ik kon zijn
zou niemand weten
wie ik geweest ben
doet het enkel
nog 'n klein
beetje pijn

9.

Het is geen verdienste
oud te worden.
Niet het feit dat je gaat...
Het is het verlies
dat je achterlaat;
het gaat om het verdriet
van je naasten.
Je verdient je rust,
vriend.

10.

Vaderliefde is een gek gegeven
niet eerder wist je
dat je zoveel van 'm hield
tot hij dementeerde
of verweerde
of ten slot
het leven liet.

Vaderliefde is een gek gegeven
je hebt hem zoveel pijn gedaan
bent domweg je eigen gang gegaan
zoals hij nooit had willen zien

al was hij misschien
jaloers op je bravoure
je kon het nooit eens beter doen.
Nu is hij oud
en glad versleten
is hij bij lange na
bijna tenminste
veel vergeten
je hebt het altijd
al geweten

je oude vader verdient
een zoen van moeder
je dient je ouders te vergeven
hen 'n leunschouder te geven
Vaderliefde blijft
een gek gegeven
juist als z'n leven
blijkt opgeheven